

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 4T/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718010923
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing., Mgr. Martin Bekeš
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:5718010923.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Martin Ing. Mgr. Martin Bekeš na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.07.2022 v Martine takto

r o z h o d o l :

Súd podľa § 285 písm. b) Tr. por.

oslobodzuje

obžalovanú

K.. U. V., nar. XX. XX. XXXX U. Y., trvale bytom Y., G.. E.. L. Č..XXX/X

a

obžalovaného

Y. L., nar. XX. XX. XXXX U. Y., trvale bytom Y., G.. R. Č.. XXXX/XX,

spod obžaloby

Okresnej prokuratúry Martin č. 1 Pv 357/16/5506 zo dňa 06.08.2018, podľa ktorej mali spáchať prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. tým, že v presne nezistený deň mesiaca júl roku 2016, na presne nezistenom mieste v meste Y., v úmysle privodiť trestné stíhanie Y.. E.. E. Q., podpredsedovi Národnej rady Slovenskej republiky a vtedajšiemu primátorovi mesta Y., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, spoločne vypracovali list, adresovaný T.. R.. R. Y., vtedajšiemu 1. viceprezidentovi Policajného zboru SR, v úvode oslovujúci túto osobu, bez uvedenia dátumu vyhotovenia, v obsahu ktorého listu vedome uviedli objektívne nepravdivé údaje, spôsobilé značnou mierou ohroziť vážnosť Y.. E.. E. Q. u spoluobčanov, a tiež spôsobilé poškodiť ho v zamestnaní a narušiť mu jeho rodinné vzťahy, o spojitosti Y.. E.. E. Q. so smrťou Y. V., z ktorých údajov vyplýva, že Y.. E.. E. Q. je z dôvodov uvedených v tomto liste, trestne zodpovedný za smrť syna K.. U. V., Y. V., ktorý zomrel dňa 30. 10. 2011 v Y., na ulici R., v dôsledku explózie nástražného výbušného systému, umiestneného v motorovom vozidle značky BMW X3, pričom tento list následne K.. U. V. v papierovej podobe, po dohode s Y. L., odovzdala na poštovú prepravu na hlavnej pošte v meste Y., kde tento list bol dňa 28.07.2016, doručený na sekretariát adresáta a po jeho doručení cestou ďalších policajných zložiek odovzdaný policajtom Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Stred, Národnej kriminálnej agentúry PPZ, konajúceho v trestnej veci vedenej pod ČVS:PPZ-701/NKA-PZ-ST-2016, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. a iné, súvisiacej s vyšetrovaním smrti Y. V., pričom informácie o možnej spojitosti Y.. E.. E. Q. so smrťou Y. V. boli následne v období od mesiaca júl roku 2016 do mesiaca september roku 2016 zverejnené v printových aj elektronických médiách, a to okrem iných aj v čísle 36/2016 týždenníka PLUS 7 dní vydanom dňa 07.09.2016 (článok s názvom „E. Q. má problém: udanie v súvislosti s vraždou“), v denníku Nový Čas vydanom dňa 20.08.2016 (článok s názvom „Matka zabitého podnikateľa vyšla s odvážnym tvrdením: Prečo Q. spája s vraždou?“), taktiež

v reportáži na internetovom portáli www.cas.sk a tiež v elektronickej podobe, doručované okrem iných aj R.. E. H., predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky, pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 13.08.2018 bola Okresnému súdu Martin doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Martin, č. k. 1 Pv 357/16/5506 pre prečin ohovárania podľa § 373 odsek 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorých sa mali obžalovaní dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Keďže obžalovaní voči vydanému trestnému rozkazu (č.l. 458-459) podali odpor, okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.05.2022 a 26.07.2022 dokazovanie v nasledovnom rozsahu: Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 09.05.2022 vypovedal zhodne ako vo výpovedi zo dňa 03.01.2018, kedy uviedol, že sa sám pokladá za absolútne nevinného, nakoľko u neho úplne absentuje úmysel spáchať akýkoľvek trestný čin a rovnako chýba prejav vôle, ktorým mal byť trestný čin spáchaný. Priznal, že sa podieľal na tvorbe obsahovej stránky listu, ktorý obžalovaná K.. U. V. zaslala vtedajšiemu 1. viceprezidentovi Policajného zboru SR T.. R.. R. Y.. Spracoval tému súvisiacu s korupciou v meste Y., medializované ekonomické kauzy a pod. Na tvorbe listu sa podieľal obsahovo a formálne, keďže obžalovaná K.. U. V. nebola dostatočne počítačovo zdatná. V liste teda zreprodukoval ňou poskytnuté informácie, vrátane skutočnosti, že už v predchádzajúcom vyšetrowaní označila poškodeného ako prvého podozrivého z vraždy jej syna a ďalšie podozrenia, ktoré vyšli s odstupom času, a ktoré boli hlavným motívom napísania a zaslania samotného listu. Už si presne nepamätá, kedy a kde došlo k prvotnému kontaktu s obžalovanou, avšak bolo to priebehu jari alebo leta 2016. Obžalovanú registroval už skôr, keďže navštevoval jej obchod. Ona ho poznala na základe jeho verejnej činnosti. Počas jedného z rozhovorov sa vyjadrila o svojom pretrvávajúcom podozrení z vraždy jej syna a on jej porozprával o ekonomických kauzách, ktoré súviseli s týmto podozrením. Uviedol jej, že ešte ako poslanec zažil ako netransparentným spôsobom umožnil poškodený ako vtedajší primátor mesta Y. predaj budovy zavraždenému synovi obžalovanej za cenu, ktorá bola hlboko pod cenou trhovou. Osobne ich opakovane spolu videl, čo nekorešponduje s vyjadreniami poškodeného, že sa poznali len zbežne. Na základe týchto rozhovorov sa postupne zhodli, že je nutné upozorniť na tieto podozrenia. Po tom ako došlo k zmene na poste policajného viceprezidenta, keďže na pôvodného mal poškodený mnohé aj verejne preukázateľné väzby, cítil vnútornú povinnosť pohnúť veci vo vyšetrowaní vraždy syna obžalovanej. On a aj obžalovaná pokladali túto ich iniciatívu aj za ich občiansku a morálnu povinnosť. Celá tvorba listu prebiehala v predajni obžalovanej. Bol oboznámený s kópiou spisu, kde je explicitne uvedené, že obžalovaná označila poškodeného ako prvého podozrivého z vraždy jej syna. To ho utvrdilo v tom, že podozrenie neexistuje len v nejakých rečiach, ale toto podozrenie bolo len krátko po tom, ako došlo k predmetnej vražde, aj oficiálne zaznamenané. Je podľa neho zložité vymedziť hranicu a mieru tvorby alebo spolutvorby predmetného listu medzi neho a obžalovanú, nakoľko niektoré informácie vyplývali z ich spoločných rozhovorov. List bol rozdelený na dve časti, a to vraždu a s tým spojené veci, a na ekonomické kauzy, kauzy mesta Y. a poškodeného ako primátora. V tomto pozostáva základná deliaca čiara. Čo sa týka skutočností vzťahujúcich sa k vražde, tak tieto informácie pochádzajú od obžalovanej. Je pravdou, že uvedený list adresovaný R.. Y. doniesol obžalovanej v písomnej podobe na podpis do jej predajne, ona ho podpísala a poslala poštou. On jej doniesol pracovnú verziu, ktorú si prečítala, niečo sa upravilo, potom doniesol finálnu verziu, tú so slobodnou vôľou obžalovaná podpísala, nepamätá si, či už priamo pred ním a povedala mu, že ho ide odoslať. V tom čase mu v počítači zostala verzia toho listu. List, ktorý bol koncipovaný pre adresáta „R.. C. V., minister vnútra“, ktorý bol doručovaný okrem vtedajšieho ministra vnútra, aj iným osobám a médiám, nie je list, ktorý oni pripravili. Oni nemali úmysel poslať list, či už vtedajšiemu ministrovi vnútra a ďalším osobám, ktorým bol rozposlaný. Uvedený list videl pri svojom výsluchu v prípravnom konaní dňa 03.01.2018 prvý krát. Myslí si, že slovenská polícia má nedostatočne zabezpečenú archiváciu dokumentov, keďže je známa viacerými opakovanými únikmi informácií. Ten list je síce obsahovo totožný s ich listom, avšak v porovnaní s ich listom je odlišné jeho grafické spracovanie, napr. odstavce sú iné. Myslí si, že ich list mohol niekto prekopírovať. Netvrdí, že to urobil niekto z polície, ale myslí si, že to nie je možné vylúčiť. Rovnako nie je možné vylúčiť ani možný únik listu z jeho počítača, keďže sám ho nemá nejako profesionálne zabezpečený. Dokonca sa mu už v minulosti stalo, že mu niekto ukradol informácie z telefónu, opakovane sa mu chceli dostať aj do Facebookového účtu, preto viackrát menil heslá. Predmetný list napísal na svojom notebooku. Myslí

si, že list mohol uniknúť buď teda z polície alebo aj z jeho notebooku. On sám nezaslal ani elektronicky a ani iným spôsobom predmetný list ústavným činiteľom a médiám ani list nezverejnil. Nevie, komu patrí emailová adresa Q..Z., no jemu nie. Osoby, ktorým by mali emailové adresy pravda@pravda.sk, Y..M..L., F..F.-Q..L., H..L., ta3@ta3.com, stv@stv.sk, somreporter@markiza.sk, K..Q..L., pus1den@pluskari.sk, cas@cas.sk, info@prezident.gov.sk, tasr@tasr.sk a C..L..J..L. patriť, pozná jedine z médií. V súvislosti s uniknutým listom nebol oslovený nijakým printovým médiom a ani novinárom. O tom, že list unikol z polície, sa dozvedel až z médií. Konkrétne ho kontaktoval Denník Plus 1 deň, ale až v čase, keď už bolo vznesené obvinenie v tejto veci. Obžalovaná ho kontaktovala po tom ako ju oslovil denník Nový Čas a asi týždenník Plus 7 dní. Následne si prečítal a pozrel výstup Nového času a týždenníka Plus 7 dní. Články nepovažoval za profesionálnu investigatívnu, pričom viaceré vyjadrenia poškodeného nekorešpondovali s jeho informáciami a pravdou. Svoj vzťah s poškodeným považuje za neutrálny. Keď bol poslanec mestského zastupiteľstva Y. Y., sám podával na základe dostupných informácií a vždy čo najobjektívnejšie návrhy na zlepšenie situácie v meste a snažil sa kritizovať len konštruktívne. Zo strany poškodeného boli voči nemu vykonané viaceré nepodložené osobné útoky, pokusy o zosmiešnenie, konšpirácie, scifi príbehy. Čo sa týka informácií uvedených v liste, tieto sa snažil čo najviac overiť s tým, že vychádzal z medializovaných informácií, ktoré poškodený preukázateľne nevyvrátil a tak ich v liste iba parafrázoval. Niektoré informácie vyplývali z jeho poslanskej činnosti. Nepamätá si, či list odovzdal obžalovanej aj v elektronickej podobe, sám ho mal uložený na USB kľúči, keď ho bol vytlačiť v meste. Tento kľúč mala v dispozícii aj spoločnosť, ktorá mu dokument vytlačila. S obžalovanou bol v kontakte aj po odoslaní listu, keďže si s ňou vybuďoval dôverný vzťah. Táto ho v krátkej dobe po odoslaní listu kontaktovala, pretože nevedela, čo robiť pre záujem médií. Sám jej odporučil, aby len povedala, ako to celé bolo.

Obžalovaná K.. U. V. na hlavnom pojednávaní dňa 09.05.2022 vypovedala zhodne ako vo výpovedi zo dňa 03.01.2018, kedy uviedla, že napísala a poslala list vtedajšiemu 1. viceprezidentovi Policajného zboru SR T.. R.. R. Y.. Snažila sa dosiahnuť len spravodlivosť v mene jej nebohého syna Y. V. tak, aby sa pokračovalo vo vyšetrovaní, aby bol spravodlivo potrestaný páchatel' vraždy jej syna. Zdalo sa jej, že sa v tej veci nič nedeje a nekoná sa. V súvislosti s vymenovaním nového viceprezidenta policajného zboru mala za to, že sa opätovne bude môcť pokračovať vo vyšetrovaní. Myslí si, že má na to právo, aby poukázala na skutočnosti, ktoré sú verejne známe. Informácie o poškodenom, ktoré boli zverejnené v ňou spísanom liste, boli všeobecne známe, keďže išlo o verejne známu osobu. Trvá na tom, že list, ktorý bol rozposlaný novinárom a politikom, ona nepodpísala a nikde ani nezverejnila. Nebol na ňom jej podpis a nemá s ním nič spoločné. Novinárom absolútne nič neposkytla, nezaslala im nič ani poštou ani emailom. Ona vytvorila spoločne s obžalovaným Y. L. list, ktorý bol adresovaný R.. Y.. Vznikol potom, ako ju obžalovaný oslovil v jej predajni. S obžalovaným začala na tvorbe listu spolupracovať niekedy v jari alebo v lete 2016, na základe vzájomnej debaty v jej obchode. Na liste začali pracovať spontánne, nechceli ním nikomu ublížiť, chceli len dosiahnuť spravodlivé vyšetrenie informácií, ktoré sa povárali, a ktoré sa aj ku nej dostali v obchode, a o ktorých vypovedala aj pred príslušníkmi NAKA vo veci vyšetrovania vraždy jej syna Y.. Spolupráca prebiehala len v obchode, inde sa nestretávali. Informácie uvedené v list mala z aktualít a top správ, ktoré boli publikované verejne v dennej tlači alebo na internete. Iné informácie boli viac menej z počutia. Spísali ho postupne na základe vzájomných konzultácií. Ona obžalovanému Y. L. ústne podala informácie, ktoré sa jej dotýkajú, najmä informácie, ktoré sa týkali vraždy jej syna Y. V., ekonomickú časť toho listu vytvoril obžalovaný Y. L., ktorý mal bližšie k týmto informáciám ako poslanec mesta. Keďže sama nie je v informačných technológiách zbehlá, obžalovaný Y. L. vytvoril písomne podobu listu, ktorú jej doniesol na podpis, ona si ho v obchode prečítala a nakoľko s obsahom listu súhlasila, podpísala ho a zanesla na poštu. Sama podpísala len dve kópie listu, jednu, ktorú poštou zaslala a druhú, ktorú mala pre seba, a ktorú predložila polícii. Viac kópií tohto listu nemá. Sama elektronicke verziu listu nemá a ani nemala, od obžalovaného dostala len dva vytlačené listy. Nepamätá si, že by ju obžalovaný kontaktoval aj po tom, ako zaslali list. Keď však ona bola oslovená novinármi, tak mu v šoku telefonovala, že prišli za ňou z Nového Času, či aj on bol nimi oslovený, a čo im povedala. Sama nevie, ako došlo k zverejneniu uvedeného listu. K emailovej E. Q..Z. sa vyjadriť nevedela. Emailové adresy pravda@pravda.sk, Y..M..L., F..F.-Q..L., H..L., ta3@ta3.com, stv@stv.sk, somreporter@markiza.sk, ivan.hamsik@mafraslovakia.sk, pus1den@pluskari.sk, cas@cas.sk, info@prezident.gov.sk, tasr@tasr.sk a C..L..J..L. jej nič nehovorí. Ona v tej dobe používala adresy V..L. a U..V..Z. žiadnu inú adresu nemala. Po odoslaní listu ju najskôr kontaktovali novinári z Nového Času s tým, že sa jej pýtali na predmetný list. Sama im nič neposlala, preto zostala prekvapená. Vyhľadali ju doma na adrese. Nechcela ich ani pustiť domov. Pýtali sa jej na otázky súvisiace s listom a s tým, či si myslí, že poškodený zavraždil jej syna. Ona im len odpovedala, že od toho sú vyšetrovatelia, aby zodpovedali ich otázky. Natočili s ňou reportáž, avšak napriek tomu,

že ich výslovne žiadala, aby jej najskôr zaslali informácie, ktoré chcú zverejniť, nič jej nezaslali. O zverejnení reportáže sa dozvedela až od svojich synov. Následne ju kontaktovali aj ďalší novinári, ktorým už povedala, že sa nebudú priživovať na jej nešťastí. Sama si prečítala článok, ktorý zverejnil Nový Čas a potom bola upozornená, že aj poškodený urobil rozhovor pre Plus 7 dní. S listom bola stotožnená v celom rozsahu, ináč by ho nebola podpísala. Po odoslaní listu ju kontaktovali aj vyšetrovatelia z NAKA, nevie kedy to bolo, informovali ju o štádiu vyšetrovania vraždy jej syna. Povedali jej, že to vyšetrovanie nie skončené, že sa stále jedná o živý spis. Osobne indicie, ktoré mala v spojitosti s vraždou jej syna, poskytla už vyšetrovateľom NAKA v roku 2011.

Poškodený Y. E. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 09.05.2022 vypovedal zhodne ako vo výpovedi zo dňa 10.01.2018, kedy uviedol, že niekedy v auguste 2016 ho kontaktovali novinári s tým, že viacerým médiám, ministrovi vnútra, 1. viceprezidentovi PZ, najvyšším ústavným činiteľom, bol zaslaný list, v ktorom ho obžalovaná spájala s vraždou jej syna. Konkrétne ho kontaktovala novinárka z Denníka N Y. M., ktorá mu položila otázky a mailom mu zaslala list. Boli tam uverejnené aj mailové adresy, na ktoré bol tento list zaslaný. Zároveň sa dozvedel, že 1. Viceprezidentovi Policajného zboru SR T. R. R. Y. mal byť tento list doručený v písomnej podobe. O týchto skutočnostiach uvedených v liste začali písať médiá. Najskôr bol v auguste 2016 uverejnený článok v denníku Nový čas a následne v septembri 2016 v týždenníku Plus 7 dní, v ktorých sa písalo o spojitosti jeho osoby s vraždou podnikateľa - syna obžalovanej. Reportáž v Novom Čase vyšla v tlačenej podobe aj na internetovej stránke denníka. Následná reportáž bola robená s reportérom Plus 7 Dni, pánom Y., ktorý ho kontaktoval, zrejme na základe zverejnených informácií v Novom čase a urobil s ním telefonický rozhovor k tejto kauze. Jeho reportáž bola uverejnená v najčítanejšom portáli www.pluska.sk a v istú dobu sa stal tento článok najčítanejším. Tieto reportáže sa šírili prostredníctvom sociálnych sietí. Pod článkami boli zverejnené komentáre, zväčša nenávistné, voči jeho osobe. Kritika v internetovej diskusii prebieha dodnes. Na základe tohto listu sa rozpútala nielen internetová diskusia, ktorá zásadným spôsobom zasiahla nielen do jeho pracovného, ale aj osobného a rodinného života. Má dve dcéry, ktorých sa na túto vec pýtali spolužiaci v škole, tak isto aj manželka musela čeliť nepríjemným otázkam od kolegov v práci. Nakoniec manželka od neho požadovala, aby skončil v politike. Obžalovaná pritom pre Nový Čas uviedla, že on je podozrivým v konaní, v ktorom sa vyšetruje vražda jej syna. Keďže sa táto spojitosť absolútne nezakladá na pravde, rozhodol sa v auguste 2016 na Generálnej prokuratúre podať trestné oznámenie. Možnosť obrany podľa tlačového zákona, nevyužil. Bol si vedomý toho, že poslanec má znášať vyššiu mieru kritiky, podľa uvedeného zákona, preto sa obrátil priamo na OČTK. Osobne nemá vedomosť o tom, či je v civilnom konaní uplatňovaná škoda voči obžalovaným v súvislosti s tým, že mali zaslť predmetný list. Samozrejme, že na túto skutočnosť sa ho pýtal aj predseda vlády SR a aj ostatní najvyšší ústavní činitelia, pretože to bolo vážne obvinenie. Predseda vlády mu povedal, že je to závažné obvinenie, a že je v jeho záujme a v záujme celej koalície, aby uvedené veci vysvetlil, pretože prostredníctvom obsahu tohto listu sa mohlo útočiť aj na celú vládnu koalíciu. Predseda Mostu-Híd a podpredseda NR SR F. F. mu tiež povedal, že je to veľmi závažné obvinenie, ktoré môže uškodiť aj politickému klubu Most-Híd a vedením parlamentu bol upovedomený o tom, že ak tieto obvinenia dostatočne nevysvetlí a bude pokračovať konanie v tejto veci, ktoré bude spochybňovať jeho osobu, bude musieť byť pripravený na to, aby sa vzdal funkcie podpredsedu NR SR. Jednalo sa o list, ktorý bol adresovaný ministrovi vnútra R. V. V tomto liste bol spojený s vraždou martinského podnikateľa Y. V. V liste boli účelovo zakomponované rôzne nepravdivé kauzy, ktoré sú uverejnené na internete a sú dávané do súvisu s vraždou syna obžalovanej. V tomto liste bol tiež spájaný s nejakou pozemkovou mafiou v Y., čo bolo uvádzané aj na webstránke S. Y., obsah listu sa s obsahom tejto webstránky prelína. Skutočnosti, ktoré sú uvedené aj v predmetnom liste, ohľadom jeho údajných aktivít s mestským majetkom, boli na webstránke S. Y. uverejnené už niekedy v roku 2009 alebo v roku 2010. V tejto súvislosti sa viedlo aj trestné stíhanie. Má vedomosť, že bol vydaný aj príkaz na prehliadku nebytového priestoru, v ktorom mal byť prevádzkovaný server webstránky S. Y., avšak v predmetnom príkaze bol označený nesprávny priestor, preto bol zaistený aj nesprávny server. Osoby, ktoré mali súvislosť s webstránkou S. Y. sa dozvedeli o predmetnom vyšetrovaní a o vydanom príkaze na prehliadku skôr, ako bol správny server zaistený, a preto stihli údaje vymazať. Zo zverejneného listu je zrejme, že jeho účelom bolo privodiť mu trestné stíhanie a zdiskreditovať jeho osobu. Tento list sa absolútne nezakladá na pravde. S obžalovanou nemá žiadny vzťah, obžalovaný Y. L. je bývalý poslanec mestského zastupiteľstva Mesta Y., ktorý prišiel o svoj mandát po tom, ako bol právoplatne odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Od tejto udalosti je obžalovaný až psychopatickým spôsobom postihnutý jeho osobou. Na oficiálnych sieťach a v médiách na neho útočí, vymýšľa si rôzne situácie, ktoré nikdy nenastali. Pre túto činnosť obžalovaného už na neho podal iné trestné oznámenie. Nikdy pred zverejnením listu nepočul, že by

ho niekto spájal s vraždou Y. V., keby sa to predtým dozvedel, tak by určite konal a podal by trestné oznámenie. Y. V. poznal z divadla, konkrétne z jazz klubu, ktorý pravidelne navštevoval. Y. V. bol majoritným vlastníkom spoločnosti, v ktorej má majetkovú účasť aj mesto Y.. Táto spoločnosť vznikla dávno predtým, ako on bol prvýkrát zvolený do funkcie primátora mesta Y., t.j. ešte za čias primátora L. F.. Po vražde boli ako svedkovia vypočutí všetci poslanci mestského zastupiteľstva, ktorí boli v orgánoch spoločnosti, tak isto bol vypočutý viceprimátor mesta Y. a samozrejme aj on ako štatutár mesta.

Zo znaleckého posudku č. 34/2018 vypracovaného znalcom Y.. R. V. (č.l. 175-190) vyplýva, že obžalovaný trpí duševnou poruchou a to bipolárnou afektívnou poruchou s rýchlym cyklovaním fáz. Jedná sa o emočne nestabilnú osobnosť - hraničný typ. Ďalej trpí hyperkinetickou poruchou - ADHD - adultným variantom v anamnéze. Tieto poruchy boli v čase spáchania skutku v remisii, kedy mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a aj svoje konanie ovládať. U obžalovaného sa jedná o škodlivé užívanie alkoholu a THC bez chorobnej závislosti. Obžalovaný chápe zmysel konania. Z hľadiska duševného stavu pobyt obžalovaného je relatívne nebezpečný pre riziko recidívy fázy (manickej, depresívnej, prípadne zmiešanej). Uvedená relatívna nebezpečnosť pobytu obžalovaného na slobode sa môže stať akútnou za predpokladu recidívy fáz uvedeného duševného ochorenia. Zmena správania môže byť za týchto podmienok nepredvídateľná tak voči okoliu, ako aj prípadne k vlastnej osobe.

Z odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom Y.. R. V.Ý. (č.l. 170) vyplýva, že obžalovaný trpí viacerými duševnými poruchami, pre ktoré je liečený od roku 2010 na psychiatrickej ambulancii. V marci 2018 bol obžalovaný pre tieto poruchy aj hospitalizovaný a podrobený psychiatrickej liečbe. Znalec odporučil vyšetriť duševný stav obžalovaného.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Z článku s názvom „Matka zabitého podnikateľa vyšla s odvážnym tvrdením: Prečo Q. spája s vraždou?“ a pripojenej diskusie (č.l. 69-85) vyplýva, že dňa 20.08.2016 bol predmetný článok zverejnený v denníku Nový Čas. V diskusii k článku boli zasielané prevažne negatívne reakcie k osobe poškodeného.

V zázname z emailovej komunikácie (č.l. 87) sú uvedené emailové adresy, na ktoré mala byť dňa 16.08.2016 preposlaná kópia listu z emailovej adresy Q..Z. s označeným adresátom - minister vnútra Slovenskej republiky R.. C. V..

Z overenej kópie listu a doručky (č.l. 121-127) je zrejme, že sekretariát viceprezidenta Policajného zboru SR T.. R.. R. Y. si prevzal list, ktorý mu zaslala obžalovaná, dňa 27.07.2016. Obžalovaná po nahliadnutí na tento list potvrdila pravosť jej podpisu.

Zo správy spoločnosti News and Media holding, a. s. (č.l. 203-208) vyplýva, že na reportáži s názvom „E. Q. má problém: Udanie v súvislosti s vraždou“, ktorý bol uverejnený dňa 07.09.2016 na webovej stránke www.pluska.sk a nenasledne dňa 08.09.2016 v týždenníku PLUS 7 DNÍ pod názvom „Komu leží v žalúdku“ sa podieľal redaktor K. Y.. Táto spoločnosť nikdy nedisponovala adresou plus1den@pluskari.sk.

Zo správy spoločnosti Ringier Axel Springer Slovakia, a. s. (č.l. 212-219, 222-223) okrem iného vyplýva, že článok s názvom „Matka zabitého podnikateľa vyšla s odvážnym tvrdením: Prečo Q. spája s vraždou?“ bol uverejnený v denníku Nový Čas č. 195/26 na str. 6 a 7.

Zo správy spoločnosti MAFRA Slovakia, a. s. (č.l. 228) okrem iného vyplýva, že list, od odosielateľa Q..Z. bol ich redakcii doručený, ich spoločnosť tento list redakčne nespracovala.

Zo správy spoločnosti PEREX, a. s. (č.l. 230) okrem iného vyplýva, že list, od odosielateľa Q..Z. bol na ich emailovú adresu doručený, denník Pravda článok na túto tému nespracoval.

Zo zápisnice (č.l. 239-245) spísanej Ministerstvom Vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, Národnou kriminálnou agentúrou v konaní č. PPZ-701/NKA-PZ-ST-2016 zo dňa 08.11.2016 vedenom pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. je zrejme, že dňa 08.11.2016 bol ako svedok vo veci vypočutý obžalovaný Y.. Y. L..

Zo zápisnice (č.l. 246-253, 385-392) spísanej Ministerstvom Vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, Národnou kriminálnou agentúrou v konaní č. PPZ-701/NKA-PZ-ST-2016 zo dňa 06.10.2016 vedenom pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. je zrejme, že dňa 06.10.2016 bola ako svedok vo veci vypočutá obžalovaná K.. U. V..

Zo zápisnice (č.l. 254-258) spísanej Prezídium policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite, v konaní č. PPZ-329/BOK-ST-2011 zo dňa 10.01.2012 vedenom pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. je zrejme, že dňa 10.01.2012 bol ako svedok vo veci vypočutý poškodený Y.. E.. E. Q..

Zo zápisnice (č.l. 269-273, 380-384) spísanej Prezídium policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite, v konaní č. PPZ-329/BOK-ST-2011 zo dňa 30.09.2011 vedenom pre obzvlášť

závažný zločin vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. je zrejmé, že dňa 30.09.2011 bola ako svedok vo veci vypočutá obžalovaná K.. U. V.Á..

Zo správy Ministerstva Vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry zo dňa 28.04.2017 v konaní č. PPZ-701/NKA-PZ-ST-2016 vedenom pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že fotokópia listu zo dňa 21.07.2016, ktorý bol poslaný obžalovanou 1. viceprezidentovi Policajného zboru SR T.. R.. R. Y., bol do uvedeného konania doručený dňa 19.08.2016. Keďže obsah listu poukazoval na skutočnosti týkajúce sa uvedenej trestnej veci, na základe uznesenia zo dňa 20.09.2016 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní. Nakoľko sa však nepodarilo zistiť nové skutočnosti, následne bolo uznesením zo dňa 28.02.2017 trestné stíhanie prerušené.

V správe zo dňa 11.01.2017 (č.l. 279) R.. E. H. potvrdil, že mu bol doručený na email H..L. list, ktorý bol adresovaný R.. C. V..

V správe zo dňa 03.01.2017 (č.l. 283-291) spoločnosť Ringier Axel Springer Slovakia, a. s. potvrdila, že dňa 16.08.2016 bola na email cas@cas.sk doručená správa z adresy Q..Z. s prílohou, ktorou bol list od odosielateľa - obžalovanej pre adresáta - R.. C. V.. Ten bol adresovaný na viacero emailových adries.

V správe zo dňa 27.12.2016 (č.l. 295-302) spoločnosť C.E.N., s. r. o. (vysielateľ televízie TA3) potvrdila, že dňa 16.08.2016 bola na email ta3@ta3.com doručená správa z adresy Q..Z. s prílohou, ktorou bol list s označením Q..T..

Zo správy Ministerstva Vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru, sekretariátu 1. viceprezidenta PZ v konaní č. PPZ-VP-65-004/2017 vyplýva, že dňa 28.06.2016 bol na sekretariát 1. viceprezidenta PZ doručený list od osoby označenej ako K.. U. V.. Doručený bol poštou. Tento list bol odstúpený Prezidiu policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúre dňa 28.06.2016. Zo strany sekretariátu 1. viceprezidenta PZ tento list nebol vtedajšiemu hovorcovi Ministerstva Vnútra Slovenskej republiky poskytnutý.

Zo správy Ministerstva Vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry zo dňa 11.09.2020 v konaní č. PPZ-701/NKA-PZ-ST-2016 vedenom pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že predmetné konanie je odo dňa 28.02.2017 prerušené.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/32/2019 vyplýva, že poškodený sa voči obžalovaným domáha, aby im bola uložená povinnosť zabezpečiť v týždenníku PLUS 7 dní a v denníku Nový čas ospravedlnenie a povinnosť nahradiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 1,- €. Predmetné konanie je prerušené do právoplatného skočenia tohto konania (sp. zn. 4T/34/2018).

Z lustrácie v evidencii priestupkov (č.l. 612-615), mal súd preukázané, že obžalovaná K.. U. V. v minulosti spáchala tri priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky nižšej závažnosti. Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná. Z lustrácie registra obyvateľova vyplýva, že obžalovaná má evidovaný trvalý pobyt v meste Y., W. G.. E.. L.V. Č.. XXX/X. Z lustrácie Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že voči obžalovanej neprebíha iné trestné konanie. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaná je samostatne zárobkovo činná osoba.

Z lustrácie v evidencii priestupkov (č.l. 612-615), mal súd preukázané, že obžalovaný Y.. Y. L. v minulosti spáchal sedem priestupkov, a to tak priestupok proti majetku, proti verejnému poriadku, proti občianskemu spolunažívaniu a aj niekoľko priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/100/2015 zo dňa 31.08.2015 uznaný vinný zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., toto odsúdenie je zahladené. Z lustrácie Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že voči obžalovanému neprebíha iné trestné konanie. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný nie je zamestnaný, je poberateľom invalidného dôchodku.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, spáchali ho obžalovaní, avšak tento nie je trestným činom.

Vykonaným dokazovaním bolo tak výpoveďami obžalovaných, ako aj poškodeného, a tiež masou listinných dôkazov bezpochyby preukázané, že obžalovaní spoločným konaním v priebehu roka 2016 vypracovali list, ktorý adresovali T.. R.. R. Y.. V tomto liste okrem iného poukázali na ich podozrenie, že Y.. E.. E. Q. by mohol mať spojitosť s vraždou syna obžalovanej Y. V. a zároveň uviedli v ňom, že poškodený mal netransparentným spôsobom hospodáriť s majetkom Mesta Y.. Tento list následne poslala obžalovaná v listinnej podobe na poštovú prepravu na hlavnej pošte v meste Y.. List bol dňa 28.07.2016 doručený na sekretariát adresáta a po jeho doručení cestou ďalších policajných zložiek odovzdaný policajtovi Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Stred, Národnej kriminálnej agentúry PPZ, konajúcej v trestnej veci vedenej pod ČVS:PPZ-701/NKA-PZ-ST-2016, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák.

Súd dospel k záveru, že toto konanie obžalovaných, tak ako bolo vykonaným dokazovaním zistené a ustálené, nie je trestným činom, pričom súčasne nie je ani daný dôvod na postúpenie veci inému orgánu na prejednanie veci.

Podľa § 8 Tr. zák., trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Prečinu ohovárania podľa § 373 odsek 1 Tr. zák., sa dopustí ten, kto o inom oznámi nepravdivý údaj, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, v podnikaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu.

Ako vyplýva zo skutkovej podstaty prečinu ohovárania, medzi znaky charakterizujúce jeho objektívnu stránku patrí uvedenie nepravdivého údaja a jeho spôsobilosť v značnej miere privodiť niektorý v tejto skutkovej podstate predpokladaný následok (samotné spôsobenie následku sa nevyžaduje). Nepravdivým údajom je taký údaj, ktorý je v rozpore so skutočným stavom veci (so skutočnosťou). Spôsobilosť v značnej miere ohroziť dotknutú osobu (poškodeného) zase predpokladá, že nemôže ísť o ohrozenie akejkolvek intenzity (teda miernej alebo obvyklej intenzity), ale musí sa skutočne jednať o ohrozenie zásadnejšieho charakteru, a to aj z toho pohľadu, že ide o ohrozovací trestný čin (Uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 5 Tdo 83/2003 zo dňa 05.02.2003 a sp. zn. 11 Tdo 15/2008 zo dňa 08.07.2008).

Trestný čin ohovárania je trestným činom ohrozovacím, čo znamená, že pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti sa nevyžaduje, aby reálne došlo k narušeniu vážnosti iného u spoluobčanov, jeho poškodeniu v zamestnaní, v podnikaní, v narušení jeho rodinných vzťahov alebo v spôsobení mu inej vážnej ujmy. Postačí, ak je oznámenie nepravdivého údaja spôsobilé taký následok vyvolať v značnej miere. Predmetná skutková podstata však vyžaduje, aby oznámený nepravdivý údaj bol spôsobilý privodiť nepriaznivý následok pre poškodeného predpokladaný skutkovou podstatou ohovárania. Nepravdivý údaj je možné pokladať za spôsobilý privodiť nepriaznivý následok jedine v prípade, ak tento obsahuje nepravdivú a dostatočne difamujúcu informáciu (podľa názoru súdu spájanie osoby s vraždou inej osoby je bezpochyby takou informáciou) a súčasne táto informácia je oznámená spôsobom umožňujúcim dostať sa do dispozície osôb, u ktorých má tieto následky vyvolať. V danom prípade súd má za to, že samotné zaslanie listu (ak aj takého difamujúce informácie obsahoval) príslušníkovi policajného zboru samo o sebe nemohlo mať za následok značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, v podnikaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu. Je zrejmé, že obžalovaná (aj za pomoci spoluobžalovaného), ako matka zavraždeného syna, list, prostredníctvom ktorého obsahu mala podľa obžaloby ohovárať poškodeného, adresovala R.. R. Y., vtedajšiemu viceprezidentovi policajného zboru. Z tohto konania je zrejmé, že obžalovaní sa s dôverou v právny štát obrátili na R.. R. Y., ako na osobu, ktorá v tom čase zastávala druhú najvyššiu funkciu v policajnom Zbore SR. Žiadali od neho preveriť skutočnosti uvádzané v liste, no prioritne prešetriť, či poškodený má nejakú spojitosť s vraždou syna obžalovanej. Adresátom tohto listu bol príslušník orgánu, ktorého právomocou (resp. právomocou jeho podriadených) bolo okrem iného zisťovať, či trestný čin bol spáchaný a kto ho spáchal. Predmetný list splnomocnenec R.. R. Y. osobne prevzal dňa 27.07.2016. Je absolútne logické a prirodzené, že obžalovaná (aj za účinnosti obžalovaného), ktorú postihla nenapraviteľná a zdrvujúca životná tragédia, sa obrátila na orgány činné v trestnom konaní v nádeji, že jej pomôžu po mnohých rokoch objasniť vraždu jej syna a za tým účelom žiadala preveriť aj informácie, ktoré boli (a stále sú) zverejnené na jednotlivých webových stránkach siete internet, a ktorých zdroje aj riadne uviedla. Ak aj sama naďalej pokladá poškodeného za podozrivú osobu a túto skutočnosť v liste uviedla, za takéto konanie v žiadnom prípade nesmie byť obžalovaná (a ani obžalovaný, ktorý s ňou predmetný list vytvoril) kriminalizovaná. Ak by súd dospel k opačnému záveru, pozostalí po obetiach trestných činov by vždy museli čeliť riziku trestného stíhania, ak by označili určitú osobu, o ktorej si myslia, že by mohla mať nejakú spojitosť s trestným činom. Je potrebné zdôrazniť, že obžalovaná má postavenie poškodeného v konaní proti neznámemu páchatelovi č. PPZ-701/NKA-PZ-ST-2016 vedenom Ministerstvom Vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, Národnou kriminálnou agentúrou pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák., ktorým zločinom mal byť zavraždený syn obžalovanej Y.. Ako poškodená a najmä ako matka má právo poznať meno osoby, ktorá zodpovedá za smrť jej syna a za tým účelom poskytovať orgánom činným v trestnom konaní akékoľvek informácie, ktoré by potenciálne mohli napomôcť objasneniu veci. Rovnako má právo obrátiť sa na orgány činné v trestnom konaní so žiadosťou o preverenie informácií, o ktorých sa dozvedela, či už ako priamy svedok, sprostredkované od iných osôb, z obsahu webstránok siete internet alebo z iných zdrojov, a ktoré podľa jej vlastného úsudku môžu súvisieť s vyšetrovaním skutku.

Súd má tak preukázané, že obžalovaní predmetný list zaslali osobe, ktorá bola príslušníkom policajného zboru. Pritom písomná forma údaja, miesto, kde bol tento údaj oznámený ako aj jeho šírenie v

minimálnom rozsahu len medzi orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorí s takýmito informáciami prichádzajú v rámci plnenia svojich pracovných povinností bežne do styku a rozhodujú o nich, podľa názoru súdu nemohlo dosiahnuť značnú mieru ohrozenia vážnosti poškodeného, či už v zamestnaní alebo v jeho súkromí.

Zo samotného obsahu predmetného listu vyplýva, že obžalovaní nemali záujem list adresovaný viceprezidentovi policajného zboru zverejniť. Okrem iného je v ňom výslovne uvedené, že list je dôverný. Odhliadnuc od toho, každý príslušník policajného zboru, ktorému sa predmetný list dostal do dispozície za účelom preverenia v ňom uvedených skutočností, a ktorý sa oboznámil s jeho obsahom, bol v zmysle zákona povinný zachovávať mlčanlivosť o jeho existencii a najmä jeho obsahu. Napriek tejto skutočnosti, ako vyplýva z obsahu spisu, takmer identická kópia tohto listu bola dňa 16.08.2016 rozposlaná z emailovej adresy Q.Z. na emailové adresy viacerých médií a rovnako viacerých vtedajších čelných predstaviteľov tohto štátu.

Obžalovaní jednoznačne vylúčili, že by tento list adresovali inej osobe ako R.. R. Y. alebo, že by ho posielali iným osobám emailom. Napriek výslovnej požiadavke obžalovaných, aby orgány činné v trestnom konaní objasnili, kto tento list z emailovej adresy Q.Z. šírili, tieto nevykonali žiadne dokazovanie v tomto smere (nezisťovali osobu, ktorá založila účet Q.Z., resp. nepreverili znaleckým dokazovaním pravosť obžalovanou namietaného podpisu na liste šírenom emailom, ba ani nezistili tzv. IP adresu, z ktorej mal byť email obsahujúci predmetný list zaslaný). Pritom vo veci nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by akýmkoľvek spôsobom spochybnil tvrdenie obžalovaných, že oni zaslali list výlučne vtedajšiemu viceprezidentovi policajného zboru R.. R. Y.. Súd nemal akýkoľvek dôvod im neveriť, resp. ich výpoveď vyhodnotiť ako nehodnovernú. Pritom nemožno opomenúť, že obdoba tohto listu bola emailom rozposlaná jednotlivým ústavným činiteľom a médiám až s odstupom niekoľkých týždňov po jeho zaslaní obžalovanou poštou vtedajšiemu viceprezidentovi policajného zboru. Aj táto skutočnosť jednoznačne nasvedčuje tomu, že list zaslaný z účtu Q.Z., nebol šírení obžalovanými.

Súd konštatuje, že jedine v prípade preukázaného šírenia tohto listu obžalovanými jeho zasielaním (alebo iným spôsobom jeho zverejňovania) subjektom odlišných od orgánov činných v trestnom konaní, by bolo možné vôbec uvažovať o páchaní trestného činu ohovárania obžalovanými, no aj to len v prípade naplnenia všetkých ostatných znakov skutkovej podstaty trestného činu ohovárania. Keďže orgány činné v trestnom konaní nijak nevyvrátili obranu obžalovaných spočívajúcu v tom, že oni obsah listu „verejne“ nešírili, táto ich obrana zostala zo strany obžaloby absolútne nespochybnená. Súd ustálil, že za vynesenie obdoby listu (avšak už s inou grafickou úpravou, iným podpisom a iným adresátom) „na verejnosť“ a jeho šírenie v žiadnom prípade obžalovaní nenesú zodpovednosť.

Vždy je potrebné posudzovať celkový kontext a spôsob, ako bola informácia prezentovaná zo strany samotných obžalovaných, prípadne aj iné okolnosti, za akých k jej zverejneniu došlo. V tomto prípade je na mieste uvažovať, že obsah listu s veľkou pravdepodobnosťou unikol z prostredia polície, ktorá mala povinnosť (ako už bolo uvedené) zabezpečiť mlčanlivosť o jeho existencii a aj jeho obsahu. Kto skutočne šírili list iným subjektom ako orgánom činným v trestnom konaní preukázané nebolo.

Pre úplnosť súd uvádza, že do úvahy, akým spôsobom mohol byť šírený list obžalovaných, prichádza aj možný hackerský útok na obsah počítača obžalovaného, ktorý vo svojej výpovedi uvádzal, že koncept listu mal v ňom uložený. Tento spôsob úniku obsahu listu, sa ale súdu javí ako menej pravdepodobný. Avšak ani v takom prípade, by obžalovaní nezodpovedali za jeho šírenie a za spôsobenie prípadnej ujmy poškodenému.

Súd tak ustálil, že nebolo preukázané, že by konaním obžalovaných informácia, ktorá mala byť podľa názoru obžaloby spôsobilá poškodenému privodiť ujmu predpokladanú skutkovou podstatou trestného činu ohovárania, bola oznámená tak, aby mohla byť spôsobilá privodiť poškodenému následok predpokladaný skutkovou podstatou trestného činu ohovárania. Takýto následok pritom rozhodne nemohol byť spôsobený zaslaním predmetného listu príslušníkom policajného zboru.

Je nesporné, ako už bolo uvedené, že údaj - spájanie poškodeného s jedným z najťažších zločinov - úkladnou vraždou syna obžalovanej, by mohol mať difamujúci účinok na povesť poškodeného. No na to, aby táto informácia mala relevantný účinok pri posudzovaní, či došlo k spáchaniu trestného činu ohovárania podľa § 373 odsek 1 Tr. zák., je okrem difamujúceho účinku potrebné, aby táto súčasne bola nepravdivá. Tu súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním ďalej nebolo preukázané, že by obžalovaná (a spolu s obžalovanými) vedome uvádzala nepravdivé informácie o poškodenom v súvislosti so smrťou jej syna. Prokurátor v tomto smere nepredložil súdu žiadne dôkazy, z ktorých by bolo možné bezpečne vysloviť a prijať záver, že obžalovanými uvádzané skutočnosti sú nepravdivé. Preto súd z vlastnej iniciatívy doplnil dokazovanie vyžiadaním si stanoviska z Ministerstva Vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Stred, pričom zo správy zo dňa 10.09.2020 vyplýva, že konanie vedené pod ČVS: PPZ-701/NKA-PZ-ST-2016, ktorého predmetom

je trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. syna obžalovanej Y. V. a pre podozrenie zo spáchania zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť doposiaľ nezistený páchatel', je dlhodobo prerušené, keďže sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. To, že predmetné konanie je naďalej prerušené potvrdila aj obžalovaná (ktorá má v tom konaní postavenie poškodeného) vo svojej výpovedi. Keďže predmetná vec ČVS: PPZ-701/NKA-PZ-ST-2016 nie je doposiaľ právoplatne skončená (dokonca v nej nebolo ani vznesené obvinenie voči konkrétnej osobe), informácie o možnej spojitosti poškodeného so smrťou syna obžalovanej prezentované obžalovanými v liste zaslanom R.. R. Y. sú v tejto chvíli neoveriteľné (a nie je preto možné s istotou uzavrieť, že sú nepravdivé). Tým v žiadnom prípade súd netvrdí, že tieto informácie pravdivé sú. Avšak vzhľadom na objektívnu stránku stíhaného trestného činu ohovárania podľa §373 ods. 1 Tr. zák. je z hľadiska vyvodzovania trestnoprávnej zodpovednosti nevyhnutné, aby nepravdivosť údajov bola preukázaná jednoznačne, bez akýchkoľvek rozumných pochybností. Očakávať, že by pravdivosť alebo nepravdivosť takejto informácie bolo možné v blízkej budúcnosti objektívne zistiť a overiť, je neopodstatnené, najmä ak predmetné konanie sa doposiaľ nevedie voči konkrétnej osobe a je dlhodobo prerušené.

V danej trestnej veci teda ide o takú povahu skutočností vyplývajúcich z tvrdení obžalovaných, ktorých pravdivosť alebo nepravdivosť pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti nie je možné objektívne zistiť (a to ani v rámci úvah o prípadnom dokazovaní na hlavnom pojednávaní). Z týchto dôvodov nie je naplnený ani ďalší znak objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu ohovárania podľa §373 ods. 1 Tr. zák.

Na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že konaním obžalovaných neboli naplnené všetky znaky objektívnej stránky trestného činu ohovárania podľa § 373 odsek 1 Tr. zák., a preto súd takéto konanie obžalovaných nemohol vyhodnotiť ako tento trestný čin.

Čo sa týka ďalšieho trestného činu, podľa ktorého prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval žalovaný skutok, je ním prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. Tohto prečinu sa dopustí ten, kto iného lživivo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie. Charakterizujúcimi znakmi objektívnej stránky tohto prečinu je urobenie lživého obvinenia a úmysel privodiť trestné stíhanie inej osoby. Lživým obvinením treba rozumieť objektívne nepravdivé obvinenie, ktoré sa zakladá na vymyslených skutkových okolnostiach o tom, kedy a ako došlo k spáchaniu trestného činu a kto ho spáchal (pričom je bezvýznamné, či lživivo obvinenej osobe bolo vznesené obvinenie, resp. či došlo k jej odsúdeniu, prípadne či príslušný orgán vec odložil, pretože krivému obvineniu neuveril). Krivé obvinenie iného z trestného činu musí smerovať voči konkrétnej osobe.

Vyslovenie iba podozrenia obvinenými, nemožno považovať za vedome lživé obvinenie, a teda ani krivé obvinenie (obdobne v rozhodnutí R 44/1965). Pri posudzovaní viny páchatel'a trestného činu krivého obvinenia sa nestačí zaoberať iba otázkou, či osoba, ktorú páchatel' obvinil, skutočne spáchala trestný čin, prípadne či bola preň stíhaná a odsúdená. Orgány činné v trestnom konaní musia zároveň preukázať, že páchatel' trestného činu krivého obvinenia si bol vedomý toho, že inú osobu obviňuje nepravdivo (rozhodnutie R 63/1991).

Je potrebné uviesť, že obžalovaní v texte predmetného listu nikdy priamo poškodeného neoznačili za vraha Y. V.. Uviedli v ňom, že obžalovaná sa domnieva, že poškodený má spojitosť s touto vraždou a pokladá ho za podozrivého. Za podozrivého ho pokladá aj preto, že poškodený vehementne popiera akúkoľvek minulosť spoluprácu s jej synom, hoci ona je presvedčená o opak. V tejto súvislosti obžalovaná svoje úvahy odôvodnila. Čo sa týka tvrdení obžalovanej (resp. tvrdení obžalovaného, ktorý sa mal podieľať na tvorbe tejto časti listu) ohľadom netransparentného hospodárenia s majetkom mesta Y., ktoré mal poškodený ako primátor mesta Y. podľa jej presvedčenia obsiahnutého v liste vykonávať, informácie o tejto údajnej činnosti boli dlhodobo pred ich začlenením do nimi zaslaného listu zverejnené na webovej stránke O..S..L.. Sám poškodený vo svojom výsluchu uviedol, že tieto tvrdenia boli uverejnené na internete podstatne skôr, ako obžalovaní napísali a poslali predmetný list (a podľa jeho vyjadrenia ešte stále uverejnené aj majú byť). Obžalovaní v tejto súvislosti dokonca uviedli aj svoj zdroj informácií (konkrétne verejne prístupné webové stránky), z ktorých pri koncipovaní listu vychádzali.

Pre naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu krivého obvinenia je nutné, aby páchatel'ovi tohto prečinu bolo preukázané, že jeho tvrdenia, ktoré uvádzal v súvislosti so spáchaním trestného činu inou osobou, boli vymyslené a nezakladajú sa na pravde. Ide o okolnosť, ktorá musí byť bez rozumných pochybností dokázaná, keďže je základom pre vinu páchatel'a prečinu krivého obvinenia. Ak nebolo v dostatočnom rozsahu preukázané, že skutok, ktorý bol predmetom trestného konania vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-701/NKA-PZ-ST-2016, sa stal, resp. ak sa stal, kto bol jeho páchatel'om, potom nemožno vyvodiť ani záver o tom, že bez rozumných pochybností bolo dokázané, že obžalovaní vedome

uviedli o poškodenom nepravdivé údaje o jeho spojitosti s vraždou Y. V.. Ak totiž bola podaná obžaloba pre prečin krivého obvinenia a táto obžaloba vidí protiprávnosť konania práve v tom, že obžalovaní ľživo obvinili poškodeného zo spáchania trestného činu úkladnej vraždy podľa § 144 Tr. zák., tak potom obžaloba musí preukázať, že toto tvrdenie obžalovaných bolo bezpochyby ľživé. Nakoniec nemožno prehliadať, že poškodený nebol obžalovanými v predmetnom liste priamo označený za páchatel'a predmetného skutku. Obžalovaná v liste výslovne písala „len“ o svojom osobnom presvedčení, prečo má mať podľa nej poškodený „spojitosť“ s predmetnou vraždou.

Keďže nebolo obžalobou preukázané, že sa bezpochyby jednalo o ľživé tvrdenie zo strany obžalovaných, dokonca, že by obžalovaní obviňovali poškodeného zo spáchania trestného činu úkladnej vraždy podľa § 144 Tr. zák., nie sú konaním obžalovaných naplnené ani všetky znaky objektívnej stránky trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Tr. zák.

Nakoniec súd mal za to, že okrem nenaplnenia objektívnych stránok predmetných trestných činov, u obžalovaných nebola naplnená ani subjektívna stránka prečinu ohovárania a ani krivého obvinenia. Vykonaným dokazovaním z vyššie uvedených dôvodov nebol u obžalovaných preukázaný úmysel (a to ani nepriamy/eventuálny), či už úmysel oznámiť o poškodenom nepravdivý údaj, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, v podnikaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu, ako ani úmysel poškodeného ľživo obviniť z trestného činu za účelom privodenia jeho trestného stíhania. K subjektívnej stránke trestného činu krivého obvinenia súd dopĺňa, že dokonca ani v prípade podania trestného oznámenia na inú osobu, na preukázanie úmyselného zavinenia nestačí, že bolo preukázané uzrozumenie s tým, že s podaním trestného oznámenia bude zrejme spojené trestné stíhanie osoby označenej v trestnom oznámení za páchatel'a trestného činu. Musí byť výslovne preukázané, že sa jedná o obvinenie vedome ľživé, teda osobe podávajúcej trestné oznámenie musí byť spoľahlivo, bez dôvodných a rozumných pochybností preukázaná vedomosť, že osoba, na ktorú trestné oznámenie podáva sa trestného činu, na ktorý sa trestné oznámenie vzťahuje, nedopustila.

So zreteľom na uvádzané skutočnosti a ich hodnotenie pre absenciu jednotlivých znakov objektívnej stránky prečinu ohovárania a krivého obvinenia, rovnako tak pre absenciu preukázania subjektívnej stránky týchto trestných činov súd dospel k záveru, že konanie obžalovaných v žiadnom prípade nemohlo byť vyhodnotené ako obžalobou uvádzané trestné činy. Keďže nie je daný ani dôvod na postúpenie veci inému orgánu na prejednanie veci, súd obžalovaných postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.